

PĂRINȚI CREȘTINI!!!
Nu vă stârpiți neamul cu vaccinul Gardasil!

Puteți să vă informați vizitând următoarele site-uri:

[http://www.provitabucuresti.ro/docs/
pliant-gardasil-bucuresti.doc](http://www.provitabucuresti.ro/docs/pliant-gardasil-bucuresti.doc)

<http://nuvaccinurilor.blogspot.com>

Revista se distribuie **GRATUIT** tuturor elevilor
din clasele I - VIII din județul Suceava

nr.12
martie
2009

BISERICA
din sufletul
copilului

La Prohodul Domnului

*Mergi la cer și Te așează lângă Tatăl Creator
Tu ce lași în lume pace, Iisuse Salvator!*

Cuprins

- 2 Pregătirea pentru învierea sufletelor noastre
- 4 Sfânta Cuvioasă Maria Egipteanca
- 6 Porunca postului
vreau s-o țin și eu...
- 7 Postul și metaniile
- 8 Darurile Învierii
- 10 Îngerul meu
- 11 Dacă eu aș fi...
- 12 Legenda lăcrămioarei
- 13 În crinii albi...
- 14 Întrebările Mariei
- 15 Sfânta Scriptură despre...
Sfânta Taină a Nunții
- 16 Spune ce faci,
ca să-ți spun cine ești!
- 18 Blândețea și caracterul
- 19 Sfaturi duhovnicești
- 20 Curățenia, mama sănătății
- 23 Decalogul ecologic
- 24 Locuitorii cetății
- 25 Barca
- 26 Jocuri
- 28 Lăsați copiii să vină la Mine!
- 29 Premiere
- 30 Urmașul tronului

Pregătirea pentru învierea sufletelor noastre

„Întru aceasta s-a arătat dragostea lui Dumnezeu către noi, că pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a trimis în lume ca prin El viață să avem” (I Ioan 4, 9).

Fiul lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, „S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte și încă moarte de cruce” (Filip. 2, 8).

Mântuitorul ne-a arătat smerenia Sa începând cu nașterea Lui, născându-Se în condițiile cele mai simple, sărăcicioase, adică în ieslea peșterii din Betleem (Luca 2, 7; Mat. 2, 1). El Și-a arătat smerenia Sa prin patimile de bună voie și răstignirea pe cruce. Acestea le înțelegem, le simțim și le trăim cu întreaga noastră ființă în săptămâna Patimilor, ascultând Sfintele Evanghelii rânduite în această săptămână; în aceste sfinte zile sufletele noastre se aprind de o nemărginită dragoste față de Dumnezeu, primind de la El puterea suflărească și hotărârea de a ne mărturisi păcatele în Sfânta Taină a Spovedaniei, prin care ne curățim simțirile noastre de întinăciunea păcatelor și, astfel, cu sufletele curate, întâmpinăm marea sărbătoare a Învierii, întâmpinăm pe Hristos Cel înviat din mormânt.

Dacă Mântuitorul nostru Iisus Hristos S-a făcut ascultător față de Dumnezeu Tatăl, până la moarte pe cruce, și noi suntem datori să ne

facem ascultători prin împlinirea poruncilor sfinte, bineplăcute lui Dumnezeu (I Ioan 3, 24). Să urmărim smereniei Lui, smerindu-ne în scaunul de spovedanie, prin mărturisirea păcatelor noastre cu duh de umilință și căință adâncă, încredințați fiind că de față, în chip nevăzut, este prezent Însuși Mântuitorul nostru Iisus Hristos Care, prin mărturisirea noastră, ne dă iertarea păcatelor atunci când preotul duhovnic rostește cuvintele mântuitoare: „...Te iert și te dezleg de toate păcatele tale”, pe care le-ai mărturisit, „cu puterea ce-mi este dată” de Dumnezeu în Sfânta Taină a Hirotoniei în preot.

Ascultarea noastră trebuie să o arătăm și părinților noștri care ne-au născut și ne-au crescut, ca și învățătorilor noștri care ne împărtășesc lumina cărții, cunoștințe care sunt conforme cu poruncile, cu voia lui Dumnezeu. Ea este porunca lui Dumnezeu „cinstește pe tatăl tău și pe mama ta...” (Mat. 15, 4).

Mântuitorul S-a răstignit pe cruce, răstignind păcatele lumii. De aceea, și noi suntem datori să ne răstignim și să murim față de păcatele care „lesne ne împresoară” (Evr. 12, 1). A ne răstigni înseamnă, cum scrie Sfântul Apostol Pavel, a ne strădui să nu ne mai stăpânească păcatele, ci să săvârșim numai ceea ce este plăcut lui Dumnezeu (Gal. 6, 14; Rom. 6, 2, 6).

Păcatele aduc mare tulburare atât în sufletele, cât și în trupurile noastre; păcatele înseamnă moartea sufletului (Rom. 6, 23); păcatele aduc grăbirea morții trupului.

În încheierea acestor rânduri, amintesc cuvintele Sfântului Ioan Evanghelistul: „Iubiților, dacă Dumnezeu astfel ne-a iubit pe noi, și noi datori suntem să ne iubim unul pe altul” (I Ioan 4, 11), ajutând pe „frații prea mici ai lui Hristos” aflați în lipsuri și necazuri (Mat. 25, 31-46), dându-le cele de trebuință trupurilor și sufletelor lor, chiar și un cuvânt de încurajare, o rugăciune și, mai ales, cu prilejul sărbătorii sărbătorilor, salutul pascal: „Hristos a înviat!”.

Cititorii acestei reviste, copiii care au făcut toate acestea în fiecare an, o vor face și anul acesta, având în vedere criza economică atât de mare, mai mare ca niciodată. O vor face sub conducerea dascălilor lor sau a părinților lor trupesti, ca buni creștini și fii ai Împărăției lui Dumnezeu.

† PIMEN,
Pimen

Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

Revistă coordonată și finanțată de

MĂNĂȘTIREA "SF. IOAN CEL NOU" DE LA SUCEAVA

Fotografii: Arhiva Mănăstirii Sf. Ioan cel Nou Suceava

Tipar: AccentPrint Suceava, info@accentprint.ro

Machetare grafică: Esens Design, info@esens.ro

Revista apare o dată la trei luni

Sfânta Cuvioasă Maria Egipteanca

Maria era o tânără din părțile Egiptului, care n-a cunoscut de la început Adevărul Evangheliei și a trăit un timp în păcate mari.

Într-una din zile, văzând mai mulți oameni care se imbarcau pe o corabie să meargă la Ierusalim pentru sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci, a insistat să o ia și pe dânsa. Pe drum, și-a continuat obiceiurile păcătoase, întinându-se pe sine și pe cei împreună cu ea.

În ziua praznicului, s-a străduit să intre și ea în biserică și să se închine Sfintei Cruci, dar o putere nevăzută o împiedica să treacă dincolo de ușă. Sleită de puteri, s-a retras într-un colț în pridvor și se gândea nedumerită de ce i se întâmpla aceasta. Luminată de Dumnezeu, și-a dat seama că din cauza păcatelor ei nu este vrednică să vadă și să se închine Crucii Mântuitorului. Cutremurată, și-a ridicat ochii și a văzut pe perete icoana Maicii Domnului. Cu lacrimi amare a rugat-o pe Născătoarea de Dumnezeu să o ajute și pe ea nevrednica, făgăduind că își va schimba total viața. Întărită în credință și nădejde, după această rugăciune, a încercat din nou să intre în biserică și, de această dată, a reușit fără nicio greutate. S-a închinat cu evlavie și cu căință la Crucea Mântuitorului, după care s-a întors la icoana Maicii Domnului cerând povățuire și ajutor pentru a-și împlini făgăduința. Atunci, a auzit de departe un glas care striga: „De vei trece Iordanul, bună odihnă vei afla!”.

Fiind convinsă că acele cuvinte erau pentru ea, s-a îndreptat spre Iordan. Ajunsă la Mănăstirea Sfântul Ioan Botezătorul, s-a împărtășit cu Sfintele Taine ale Mântuitorului Iisus Hristos, după care a trecut Iordanul și s-a sălășluit în pustie. Aici a petrecut 47 de ani în căință, post și rugăciune, biruind cu ajutorul lui Dumnezeu și al Maicii Domnului patimile ei de mai înainte.

Prin lucrarea lui Dumnezeu, a fost găsită de părintele Zosima, un călugăr desăvârșit (îmbunătățit) care se retrăsese în pustie pentru a se nevoi în perioada Postului Mare. La insistența părintelui, pentru numele lui Hristos, Maria i-a povestit întreaga sa viață, rugându-l să nu o destăinuie nimănui, până după mutarea ei din această lume. Părintele a fost uimit de darurile pe care le primise cuvioasa de la Dumnezeu în urma pocăinței ei adevărate: se ruga înălțată în văzduh, știa pe de rost Psaltirea și alte scrieri din Sfânta Scriptură, deși nu învățase niciodată carte, a trecut râul Iordan pe deasupra, după ce l-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci, și avea darul înaintevererii.

Cunoscându-și dinainte sfârșitul, cuvioasa l-a rugat pe părintele Zosima să vină anul următor, în Joia Mare, la râul Iordan pentru a o spovedi și a o împărtăși cu trupul și Sângele Mântuitorului, fapt care s-a și împlinit. După încă un an, în postul Mare, părintele s-a retras din nou în pustie. Dorind să o mai vadă o dată pe cuvioasa, a căutat-o și i-a găsit trupul neînsuflețit la capul cărui se afla o scrisoare în care îl ruga să o îngroape, menționând că a trecut la Domnul în noaptea mântuitoarelor Patimi ale lui

Hristos, după ce s-a împărtășit cu Sfintele Taine.

Aflându-se în întristare pentru că nu avea cu ce să-i sape groapa în acel pământ uscat, părintele a văzut un leu care a săpat mormântul cu ghearele sale.

Lăudând pe Dumnezeu, părintele Zosima s-a întors în mănăstire și a povestit tuturor monahilor viața impresionantă a acestei cuvioase.

De atunci Sfânta Cuvioasă Maria Egipteanca este serbată în Biserica Ortodoxă în fiecare an pe 1 aprilie și în a 5-a duminică din Postul Mare.

Viața Mariei Egipteanca a rămas pentru noi toți un exemplu de adevărată pocăință și îndreptare, văzând, totodată, cât este de mare iubirea de oameni a lui Dumnezeu care niciodată „nu vrea moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu”.

prof. Irina Buta,
Școala cu clasele I-VIII, nr 4, Suceava

Icoană de Oana Bejinari, cl. a V-a, Rădăuți

Porunca postului vreau s-o țin și eu...

Postul nu e un lucru imposibil, dacă îți dorești să postești cu adevărat, vei reuși. Părerea mea este că, dacă ai credință, vei putea reuși să postești. Nu superi pe cei din jur, nu te mânie, nu răsplătești răul cu rău, nu înjuri, nu fumezi, nu bei, ci ai încredere în Dumnezeu, te rogi ca El să te ajute, mergi la Biserică, îți ajuți aproapele la nevoie.

Raluca Lupu Moroșanu, cl. a VII-a

Pentru mine, postul înseamnă un început de viață spirituală. Prin îndeplinirea acestei porunci, obținem o mângâiere a sufletului, cu razele calde izvorâte din dorința sufletului de a urma Domnului.

Marian Zvorunciuc, clasa a VII-a

Cu cât postim, ne apropiem cu pași mărunți de iertarea lui Dumnezeu. Postul nu se ține doar la nevoie. El se ține și în întâmpinarea marilor Sărbători. Este bine să ținem și post negru.

Alina Rotar, clasa a VII-a

Prin post ne curățim, în primul rând, sufletul, iar, în al doilea rând, trupul. Postul semnifică credința în Dumnezeu, iar dacă vei ține aceste posturi, te vor ajuta în viața de zi cu zi.

Petronela Timofte, clasa a VIII-a

Pentru mine, postul este o mângâiere a sufletului de-abia dezmoțit, ca o rază de soare ce trezește în suflet mai multă iubire față de Dumnezeu. Când postesc sau când mă rog, mă simt mai aproape de Dumnezeu. Sufletul și gândurile mi le simt mai ușoare și mai liniștite.

Alexandra Chitic, cl. a VII-a

Postul nu constă doar în a te abține de la unele bucate, ci să postești și să te înfrânezi și de la păcate, adică să nu înjuri, să nu superi, să nu minți, ... Și să te rogi. Ține post pentru a fi mai aproape de Dumnezeu, pentru a fi un creștin mai bun!

Ramona Lupu Moroșanu, cl. a VII-a

Postul este o înălțare a sufletului. Orice creștin respectă porunca lui Dumnezeu de a posti, pentru a-și spăla păcatele ce înnegresc haina sufletului.

Andreea Moțoc, clasa a VII-a

Rubrică realizată de prof. Maria Lucaci, Școala „Miron Costin” Suceava

Postul și metaniile

Postul este un mijloc prin care creștinii se pot apropia mai mult de Dumnezeu, fiind prima poruncă pe care Dumnezeu le-a dat-o lui Adam și Eva atunci când le-a poruncit să nu mănânce din „pomul cunoștinței binelui și răului”. Omul, călcând această poruncă a fost izgonit din Rai.

Noi, credincioșii avem posibilitatea ca prin post și rugăciune, smerenie și fapte bune să redobândim Raiul. Rugăciunea spusă din suflet este primită mai cu bucurie de Dumnezeu.

Cele două aripi ale sufletului, postul și rugăciunea, ne curăță camera sufletului și ne înalță către Împărăția Cerurilor.

Postul este înfrânare de la mâncare, băutură și fapte rele. Prin post oamenii se schimbă și devin mai buni, mai înțelecători, mai milostivi cu cei din jur. Postul este scara ce duce la Rai și coboară în sufletul celui care postește un colțișor din pacea și dragostea lui Dumnezeu.

Când chemăm mila lui Dumnezeu, ridicăm spontan mâinile, închinându-ne cu semnul crucii, îngenunchem, cădem cu fața la pământ, adică facem o metanie. *Metania* în limba greacă înseamnă pocăință, schimbarea în bine (*metanoia*). Metaniile sunt imaginea morții și a învierii, adică căderea și ridicarea noastră.

Metaniile sunt „mari” - cu prosternare (îngenunchere) până la pământ, și „mici” - cu închinăciune. Metaniile fac parte din programul nostru de rugăciune, după recomandarea preotului duhovnic. Rugăciunea devine ca o dulceată când este însoțită și de metanii. Ele nu se fac în grabă, ci cu multă evlavie, și atunci trupul își asumă o atitudine de mare cuviință. Apoi adună-ți gândurile care vagabondează în toate părțile, și, fără nici o grabă, spune cu inimă zdrobită și pocăință această rugăciune: „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul”.

Metaniile își au izvorul din rânduiala Postului Mare. La slujbele din această perioadă, metaniile se însoțesc cu rugăciunea Sfântului Efrem Sirul:

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie.

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei dăruiește-l mie, slugii Tale.

Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu. Că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Darurile Învierii

1 Darul cel mai deosebit, care izvorăște din Învierea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, este **iertarea păcatelor**. Fără iertarea păcatelor, nu pot fi trăite celelalte daruri ale Învierii. Sfântul Evanghelist Ioan, istorisește că Domnul Hristos, în cea dintâi zi a Învierii Sale, a suflat peste ucenicii Săi și a zis: „Luați Duh Sfânt, cărora veți ierta păcatele, le vor fi iertate și cărora le veți ține, vor fi ținute”, deci iertarea păcatelor este în legătură cu Învierea. Știți că Sfântul Ioan Gură de Aur, în cuvântul de la Paști, zice: „Nimeni să nu se tânguiască pentru păcate, că iertarea din mormânt a răsarit”, și asta pentru totdeauna, pentru toată viața pământească, pentru cât va fi omul pe pământ, până la sfârșitul lumii, pentru că până la sfârșitul lumii este și puțința de a păcătui, este și darul de a ierta.

2 Cel dintâi lucru, care l-a spus Domnul Hristos după Înviere, este cuvântul: „Bucurați-vă!”. **Un îndemn la bucurie** și un salut, în același timp. Când Domnul Hristos S-a întâlnit cu femeile mironosițe, care se întorceau de la Mormântul gol, le-a spus: „Bucurați-vă!”. S-au bucurat ucenicii că L-au văzut pe Domnul după Înviere, au primit pacea Mântuitorului după Înviere și, astfel, s-au împlinit cuvintele Mântuitorului dinainte de Pătimire.

3 Și după aceea îndată: „Nu vă temeți!”. **Curajul** este o virtute creștină, o virtute morală pe care cu toții voim s-o avem, pentru că numai așa ne putem manifesta credința noastră în Mântuitorul, Care a zis: „Îndrăzniți, Eu am biruit lumea!”. Nu din puterea noastră avem curaj, ci cu ajutorul lui Dumnezeu și mai ales pentru credința noastră, câtă o avem, în Mântuitorul care ne ajută. „Toate le pot în Hristos, Cel ce mă întărește”, scria Sfântul Apostol Pavel creștinilor din Filipi.

4 Domnul Hristos, după Învierea Sa din morți, de fiecare dată când S-a întâlnit cu ucenicii Săi, le-a zis: „Pace vouă!”. Deci, Domnul Hristos nu numai că i-a salutat pe ucenici cu cuvintele pace vouă, ci le-a și dat pacea. Înainte de Sfintele Patimi, în cuvântarea de despărțire pe care a reținut-o în Evanghelia sa Sfântul Evanghelist Ioan, e scris că Domnul Hristos a zis: „Pace vă las vouă, **pacea** Mea o dau vouă, nu precum dă lumea vă dau Eu”. Pacea care ne-o dă e mai presus de orice și prin ea și celelalte lucruri primesc valoare.

5 Domnul Hristos S-a înălțat la ceruri, binecuvântându-i pe ucenici. Binecuvântarea este mare lucru; **binecuvântarea** arată întotdeauna bunăvoință, largime de suflet. Pentru a primi binecuvântarea, trebuie să ducem o viață pe care Domnul Hristos s-o poată binecuvânta, o viață asemănătoare cu cea a ucenicilor, o viață asemănătoare cu cea a Maicii Domnului.

Toate acestea știindu-le, e bine să ne cercetăm pe noi înșine, nu numai dacă facem lucruri care nu se potrivesc cu o viață sfântă, ci să ne gândim și la darurile Învierii: în ce măsură suntem oameni cu bucurie, cu netemere, cu pace, în ce măsură suntem oameni care suntem sub binecuvântarea Domnului nostru Iisus Hristos. Să ne cercetăm dacă suntem oameni care primim iertarea păcatelor, care se dă la Sfânta Spovedanie, împărtășindu-ne cu dumnezeieștile Taine care, și ele, se dau spre iertarea păcatelor.

In această zi de bucurie, de pace, care se continuă cu alte zile care sunt dătătoare de pace, în această zi în care stăm cu sărbătorire în fața Mântuitorului Înviat, să ne gândim la Domnul Hristos Cel Înălțat și să ne gândim la Duhul Sfânt, Care și El dă bucurie. Cu viața noastră, cu oele agonisite de sufletul nostru, să căutăm să fim oameni care pot da încredere celorlalți oameni.

Afi cu Domnul Hristos înseamnă a fi sub binecuvântare, a fi sub iertarea păcatelor, a fi în marginile păcii, în marginile bucuriei și ale netemerii. Dumnezeu să ne ajute!

Arhimandrit
Teofil Părăian,
Mănăstirea
Sâmbăta de Sus,
Brașov

Îngerul meu

Era odată un copil care urma să se nască. Într-o zi, el l-a întrebat pe Dumnezeu:

- Doamne, mi s-a spus că mă vei trimite pe pământ mâine, dar spune-mi, Te rog, cum voi trăi eu atât de mic și neajutorat?

Dumnezeu îi răspunse, zâmbind:

- Din mulțimea îngerilor, am ales unul pentru tine. El te așteaptă cu drag și va avea grijă de tine.

- Dar, Doamne, aici în cer, eu nu fac altceva decât să cânt și să zâmbesc. Este suficient pentru mine ca să fiu fericit. Și cum voi reuși eu să-i înțeleg pe oameni? Eu nu le cunosc limba...

- Îngerul tău îți va spune cele mai dulci și frumoase cuvinte pe care le-ai auzi vreodată. Cu multă răbdare și dragoste, îngerul tău te va învăța să vorbești.

- Și ce voi face când voi vrea să vorbesc cu Tine?

- Îngerul tău îți va împreuna mâinile și te va învăța să te rogi.

- Am auzit că sunt oameni răi pe pământ. Cine mă va apăra?

Răspunsul nu ezită nici o clipă:

- Îngerul tău te va apăra chiar cu riscul propriei vieți.

- Dar eu voi fi mereu trist, pentru că nu voi putea să Te mai văd?

- Îngerul tău îți va vorbi adesea despre Mine și te va învăța drumul care te va conduce spre Mine, chiar dacă Eu îți voi sta mereu alături.

În acel moment era multă pace în cer, iar vocile de pe pământ de abia puteau fi auzite. Atunci, în grabă, copilul întreabă încet:

- Cum îl cheamă pe îngerul meu?

Acesta îl mângâie cu privirea Sa blândă și zise:

- Numele îngerului tău nu are importanță, pentru că îi vei spune: MAMA. Acel înger va veghea asupra ta toată viața sa!

Ilustrația - Doina Catargiu

Dacă eu aș fi...

Dumnezeu a creat viețuitoarele de pe pământ în chip diferit, așa încât leul nu se aseamănă cu elefantul și nici mielul nu se aseamănă cu lupul. La fel a creat și pe oameni, fiecare cu statura lui, culoarea și chipul lui.

Să nu fim nemulțumiți de felul în care ne-a creat Dumnezeu, altfel am fi ca un vas de lut care se ceartă cu olarul, cel care l-a făcut.

O fetiță pe nume Iustina era tare nemulțumită de felul în care o făcuse Dumnezeu. În fiecare seară ease ruga cam așa: "Doamne, ia-mi, Te rog, pistruii de pe față, fă-mi sprâncenele negre și părul ondulat ca al lui Carmen."

Într-o noapte, Iustina a avut un vis. Se făcea că s-a dus în grădina casei să se joace și grădina era toată ofilită. Iustina avu următorul dialog cu plantele din grădină:

- Tu de ce te-ai uscat, stejarul meu?

- De ciudă m-am uscat, stăpâna mea, pentru că nu sunt și eu micuț și gingaș ca brădulețul din grădina vecină.

- Tu de ce te-ai ofilit, trandafirul meu?

- De supărare m-am ofilit, stăpâna mea, pentru că nu sunt și

eu ca liliacul frumos, mirositor și fără spini.

- Tu de ce te-ai uscat, mărul meu?

- De invidie m-am uscat, stăpâna mea, că nu fac și eu struguri aurii, ca via de pe deal.

Mergând mai departe, zări în iarbă o floare de *nu-mă-uita*, strălucind într-un bob de rouă.

- Tu... floricea mea... nu te-ai uscat? Tu nu ești nemulțumită că ești așa de mică și abia te vezi?

- Nu, stăpâna mea, răspunse floricea. Tu m-ai plantat pe locul acesta pentru că ai vrut să ai în grădina ta o floare de *nu-mă-uita*. Se vede bine că ai vrut să ai exact o floricea mică, altfel ai fi plantat altceva în locul meu.

Iustina se trezi din visul ei, cu lacrimi în ochi, și se rugă astfel: "Doamne, Stăpânul meu, iartă-mă că am fost așa de nemulțumită de părul meu drept și de pistruii mei. Tu ai avut nevoie în grădina Ta de o fetiță exact ca mine, altfel ai fi făcut o altă fetiță în locul meu. Fetița Ta îți mulțumește și Te slăvește."

Iustina, cu ochii în lacrimi și cu mulțumire în inimă strălucea ca o floare de *nu-mă-uita*, într-un bob de rouă.

Legenda lăcrămiei

Vasile Alecsandri

În rai nici o minune plăcută nu lipsea.
Văzduhul lin, răcoare, a crini amiroase,

Căci albele potire în veci tot înflorite
Scoteau din a lor sânuri arome nesfârșite.

Lumina era moale și-ndemnătoare șoptii.
Nici noaptea urma zilei, nici ziua urma nopții.

Prin arbori cântau păsări, prin aer zburau îngeri,
Și nu găseau răsunet în el a lumii plângeri;

Căci scris era pe ceruri, pe frunze și pe unde:
"Nici umbra de durere aici nu pătrunde".

Pe maluri verzi, frumoase, de râuri limpezite,
Stau sufletele blânde, iubinde, fericite,

Gustând în liniștire cerească veselie
Ce-n fiecare clipă cuprinde-o vecinicie.

Dulce-adăpost de pace, grădină-ncântătoare...
Avea orice minune, dar îi lipsea o floare.

Și iată că sosește un oaspe de pe lume,
Un suflet alb și tânăr pe-un nor de dulci parfume;

Iar sufletele toate îi ies lui înainte,
Primindu-l cu zâmbire, cu gingașe cuvinte,

Și-i zic: "În raiul nostru bine-ai sosit, copile!
Curând plecași din viață! Nu plângi a tale zile?"

"Nu, căci am dat o clipă de viață trecătoare
Pe alta mai fericite și-n veci nepieritoare."

"Și nu ți-e dor acum de lumea pământească?"
"Nu, căci mai mult îmi place întinderea cerească."

"Cum? Nu lași nici o jale pe urma ta duiosă?"

"Ah! las o mamă scumpă, o mamă dragăstoasă
Și vecinic după dânsa voi plânge cu durere!"

Zicând, copilul plânge, lipsit de mângâiere,
Și lacrimile-i calde se schimbă-n lăcrămie.

De-atunci nu mai e lipsă în rai de nici o floare!

În crinii albi...

Înv. Maria Doina Leonte
Școala „Miron Costin” Suceava

În crinii albi îți văd neprihănirea,
Marie, Maică a Fiului de Sus.
În lacrima tăcută văd iubirea
Și-n ochi duiosi îți tremură privirea
De Maică sfântă-a Domnului Iisus.

Îți pleci ușor privirea-ncețoșată,
Iar inima-ți tresaltă de uimire...
Un înger ți se-nchină de îndată,
Tu tremuri tot ca trestia înaltă,
Și-n piept se-adună valuri de iubire.

Nu îndrăznești să-ți mai rostești
suspînul,
Te farmecă prezența îngerească.
De dincolo de nori tu vezi seninul
Și știi c-acesta ți-e acum destinul
Să lași sfios ca Fiul să Se nască.

Nu poți altfel că tu ai fost aleasă
Și vrei ca roabă-a Cerului să fii!
...Îți știi podoaba sfântă de mireasă
Și inima și dorul nu te lasă
Că știi c-aceasta-i pentru veșnicii...

Și te supui cu-atâta frumusețe
Dorind a lumii dulce mântuire.
Iar sufletul tânjește să-L răsfețe
Și să-I șoptească sfintele povețe
Celui venit de Sus doar din iubire.

Dorim și noi s-avem neprihănirea
De robi ca tine-ai Tatălui din ceruri.
Mereu la El să ne-ațintim privirea,
Să învățăm ce dulce e jefirea
Când cu Hristos trăim curat
de-a pururi.

Întrebările Mariei

- Părinte duhovnic, sora mamei mele vrea să se căsătorească. Ce înseamnă acest lucru?

- Draga mea, Maria, **căsătoria** este un lucru sfânt, prin care un bărbat și o femeie cer binecuvântarea lui Dumnezeu, pentru a se ajuta unul pe altul în drumul prin această viață.

- Dar de ce este nevoie de această binecuvântare?

- Pentru că din momentul în care cei doi primesc Taina Nunții în biserică, nu mai sunt singuri. Harul lui Dumnezeu locuiește împreună cu ei și, astfel, viața lor se umple de ajutorul lui Dumnezeu. Cei doi miri intră sub protecția Tatălui Ceresc, Care îi ajută în toate lucrurile bune ce și le propun.

- Părinte duhovnic, dar eu am văzut că există oameni care, după ce s-au căsătorit, s-au certat și chiar s-au despărțit. Ei de ce nu au fost ajutați?

- Acei oameni, au uitat de Dumnezeu și de darurile ce le-au primit la Taina Nunții. Una din rugăciunile ce au fost citite asupra lor în biserică atenționează că Dumnezeu sfințește „nunta cea tainică”. Această nuntă tainică începe în momentul săvârșirii Tainei Nunții și nu mai are sfârșit. Depinde, însă, de fiecare om cum se folosește de această mare binecuvântare din viața lui.

- Deci oamenii căsătoriți care se ceartă au uitat de darurile lui Dumnezeu, tot așa cum am uitat și eu unde am pus păpușa primită de la Moș Crăciun?

- ... cam așa.

- Dar eu, poate, îmi găsesc păpușa. Oamenii aceștia pot să își găsească înapoi darul?

- Maria, pentru a găsi un lucru pe care l-ai rătăcit, trebuie întâi să îl cauți ... Ești de acord?

- Păi..., eu îmi caut păpușa.

- Tot așa și acești oameni, dacă vor căuta darurile primite prin Taina Nunții, le vor găsi. Ele îi însoțesc. Dumnezeu nu își ia darul înapoi. Omul este cel care refuză darul lui Dumnezeu, uită de binecuvântare și, astfel, cade în păcat și chin.

- Părinte, Mântuitorul nostru Iisus Hristos a fost la vreo nuntă?

- Da, Maria, Sfintele Evanghelii ne mărturisesc despre prezența Mântuitorului la o nuntă în orașul Cana Galileii, din Țara Sfântă.

- Da..?!. Și ce a făcut la nuntă?

- Acolo, El a săvârșit prima minune. La rugămintea Maicii Domnului, Mântuitorul a ajutat pe mirii care erau săraci și nu aveau vin pentru toți oamenii ce veniseră la nuntă.

- Cum i-a ajutat?

- A transformat apa, care au adus-o de la fântână, în vin, astfel încât a ajuns pentru fiecare nuntaș. Prin această minune, Mântuitorul arată cât de importantă este taina Nunții.

- Părinte, și eu vreau să merg la nunta mătușii mele, care va fi după ce se termină Postul.

Preot Gabriel Herea, Pătrăuți

Sfânta Scriptură despre...

Sfânta Taină a Nunții

Să aflăm ce spuneau despre Taina Nunții cei doi Sfinți Apostoli. Va trebui să rezolvați corect perechile de exerciții de mai jos și să aflați trimerile pentru două versete din Noul Testament. Rezultatul primului exercițiu reprezintă capitolul, iar rezultatul celui de-al doilea, versetul.

Copiii care vor transcrie din Noul Testament corect textele versetelor și le vor trimite pe adresa revistei până la data de 1 mai 2009, vor primi câte o surpriză!

Epistola I către Corinteni

$$(40-5):7+5 \times 2-8=$$
$$81:9+3 \times 5-2 \times 7=$$

Sf. Evanghelie după Matei

$$5+27:(3 \times 3)+33:3=$$
$$12:4-2+3 \times 3-1=$$

Spune ce faci, ca să-ți spun cine ești!

Îți amintești de George și Petru, cu care am discutat în numerele trecute ale revistei cum folosim calculatorul și televizorul? Ai aflat atunci cum își foloseau ei timpul liber sau cum obișnuiau să-și facă temele. Iată că acum ai prilejul să afli ceva despre tine. Trebuie doar să răspunzi sincer la fiecare întrebare de mai jos încercuind câte un răspuns, care ți se potrivește.

1. Tocmai s-a terminat o zi de școală, intri în casă, iei masa și apoi:

- a. Prefer să mă odihnesc dormind sau ieșind la joacă fiindcă este soare;
- b. Deschid televizorul pentru că este cel mai bun mod de a mă relaxa;
- c. Îmi fac temele pentru a putea ieși apoi cu prietenii.

2. Vrei să vorbești cu un coleg despre un proiect. Cum iei legătura cu el?

- a. Merg până la el acasă deoarece ajung în 5 minute;
- b. Vorbesc cu el pe messenger;
- c. Vorbesc cu el la telefon.

3. Atunci când vreau să mă distrez:

- a. Prefer să mă întâlnesc cu prietenii de joacă;
- b. Prefer să mă joc pe calculator;
- c. Aleg să vizionez ceva la televizor.

4. Îți faci temele și descoperi că ai avea nevoie de câteva informații suplimentare. Cum le obții?

- a. Le caut imediat pe Internet;
- b. Împrumut o carte de la bibliotecă;

c. Întreb un coleg.

5. Atunci când iau masa :

- a. Mănânc în fața televizorului;
- b. Pun farfuria lângă calculator și mă amuz cu prietenii pe messenger;
- c. Stau în bucătărie până termin masa și apoi fac altceva.

6. De obicei, seara, în familia noastră:

- a. vizionăm emisiunile preferate;
- b. fiecare face ce vrea, eu aleg să joc un joc în rețea cu prietenii;
- c. fiecare face ce vrea, eu prefer să citesc ceva;
- d. discutăm împreună despre ceea ce ne interesează pe toți, apoi citim rugăciunile de seară.

7. Ce obiect nu ți-ar lipsi din nici o excursie?

- a. Telefonul mobil cu cele mai noi jocuri instalate;
- b. Un aparat foto cu care să surprind cele mai frumoase peisaje;
- c. O carte pe care s-o lecturez seara înainte de culcare.

d. Un MP3 player la care să ascult tot timpul muzica preferată.

8. Dacă s-ar întrerupe curentul electric pentru două zile, ce ai regreta cel mai mult?

a. Nimic. Stăm seara la lumina lumânărilor, citim, povestim și ne

bucurăm de această experiență nouă.
b. Faptul că pierd două episoade din desenele preferate.

c. Faptul că nu pot căuta pe Internet detalii pentru referatele de la școală.

d. Faptul că nu mai pot asculta muzică în timp ce-mi fac lecțiile.

În tabelul alăturat vei găsi punctajul pentru fiecare întrebare. Poți cere ajutorul unui frate mai mare sau al părinților pentru a-l calcula.

întrebarea variante	1	2	3	4	5	6	7	8
a	2	3	3	3	1	1	1	3
b	1	1	1	3	1	1	3	1
c	3	2	1	3	3	2	3	2
d	-	-	-	-	-	3	1	1
TOTAL								

Iată ce poți afla despre tine în funcție de totalul obținut:

☹️ **10 - 15:** Calculatorul și televizorul îți ocupă mult din timpul tău. Ar trebui să-ți faci mai mult timp pentru a păstra legătura directă cu ceilalți, cu natura și chiar cu tine însuși. Poți începe prin a discuta cu părinții, frații mai mari, doamna învățătoare sau preotul duhovnic despre întrebările la care ai obținut punctaj mic.

😞 **16 - 20:** Calculatorul și televizorul încă îți ocupă mult timp. Dar ești destul de interesat de relația cu cei din jurul tău, astfel încât să nu fii mai prieten cu tehnica decât cu oamenii. Cu puțin efort și atenție, timpul tău nu va mai fi irosit inutil în fața calculatorului sau televizorului.

😊 **21 - 24:** Felicitări! Ai descoperit modul în care timpul tău poate fi valorificat cel mai bine. Comunici ușor cu ceilalți și nu te lași „furat” de atracțiile televizorului, calculatorului și ale tehnicii, în general, deși le utilizezi. Ai putea să-ți folosești aceste achiziții pentru a împărtăși și celorlalți avantajele modului tău de viață.

Psihopedagog Maria Schipor, Suceava

Blândețea și caracterul

Blândețea este cununa învingătorului, nu a celui învins. Cineva spunea că „blândețea este cea mai bărbătească virtute”. Fără blândețe, puterea ar deveni tiranie.

Mulți înțeleg prin „a fi blând” a avea un caracter slab, dar nu este așa. Se spune despre Sfântul Prooroc Moise că a fost cel mai blând om de pe fața pământului și, totuși, el a poruncit uciderea celor care se mai închinau vițelului de aur. Mântuitorul Iisus Hristos era blând și smerit cu inima, dar a știut să mustre cu biciul pe cei care făceau comerț în Templu.

„Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul”, ne spune Mântuitorul Hristos în Sfânta Evanghelie (Matei 5,5). Dacă a fi blând înseamnă a fi slab, trebuie să fim siguri că Dumnezeu nu are nevoie de oameni slabi și neputincioși care nu au curaj să-și exprime opinia, pentru a moșteni Împărăția Cerului. Blândețea ține de tăria caracterului.

O altă caracteristică a blândeții este întru chiparea frumuseții. Nu știu la ce vă gândiți voi când auziți expresiile „ochi blânzi”, „făptură blândă”, dar

pe mine mă duce cu gândul la acea frumusețe adevărată, care nu este trecătoare..., frumusețea caracterului. De multe ori mi s-a întâmplat să stau în preajma unor oameni, de lângă care nu aș mai fi plecat, doar pentru că în glasul lor era acea blândețe care ne lipsește multora.

Cea mai grea luptă se dă în conștiința omului pentru a alege cum trebuie să trăiască. Dar, de cele mai multe ori, ne dăm bătăuți sau alegem cea mai lejeră cale pentru noi. Uneori, uităm că facem parte dintr-o societate și blândețea ține și de bunele maniere: să știm să zâmbim, să mulțumim, să vorbim cu blândețe este ceva de care avem toți nevoie să învățăm.

Blândețea este simțământul pe care surzii îl pot "auzi" și orbi îl pot "vedea".

D o a m n e , î n v a ță - m ă
blândețea Ta, învață-mă să
transform vulcanii de furie din
mine în munți de dragoste,
pe care să urce cu
bucurie fiecare om pe
care îl întâlnesc de-
a lungul vieții...!
Î n v a ță - m ă ,
îmbânzește-mi
inima, mintea,
sufletul...!

Mari duhovnici

**Părintele
Teofil
Păraian**

*Sfaturi
duhovnicești*

Pentru a avea o viață duhovnicească trebuie: să mergem neapărat la biserică, să începem ziua și să o sfârșim cu Dumnezeu, să ne împodobim mintea cu gândurile lui Dumnezeu, din dumnezeiasca Scriptură, să ne facem rânduială în minte prin rugăciunea de toată vremea, să facem și lucrarea postului, atât cât o putem face.

Să ne gândim la binele pe care-l putem face și atunci darul lui Dumnezeu va fi cu noi. Nu vom fi vindecători. Dar avem putere de a mângâia, avem putere de a lumina, avem putere de a încuraja pe cei din jur în credință, avem putere de a iubi, avem putere de a ne revărsa iubirea față de aceia care au trebuință de ajutor și pe care îi părăsesc cei mulți.

În loc să ne gândim la lucruri fără valoare, putem avea niște lucruri de valoare în conștiința noastră, niște podoabe de gând care ne aduc bucurie, care ne împodobesc viața, care ne dau putere pentru cealaltă vreme a vieții noastre.

Eu cred că nu poate fi un îndemn mai frumos decât **gândiți frumos!** Asta înseamnă să te gândești frumos în orice clipă, să fii atent la gânduri, să selectezi gândurile care-ți trec prin minte, să reții gândurile cele bune și să le dai grai și să le întrupezi în fapte.

Sinteza tuturor ostanelilor noastre pentru noi și pentru alții, asta este: **să fim buni și să fim mai buni!** Bunătatea este lucrul cel mai de căpetenie, poate că e lucrul cel mai de valoare din câte poate realiza omul în lumea aceasta.

Curățenia, mama sănătății

Un dar care trebuie prețuit

Victor aștepta cu nerăbdare să vină primăvara, să poată ieși afară, să poată alerga prin parc cu câțelul lui.

Iată că soarele ieși din bârlogul lui și, încălzind cu putere, a reușit să topească zăpada, și a mângâiat firele de iarbă, ajutându-le să crească.

Dar când au ajuns în parc, surpriză: iarba era acoperită cu hârtii, sticle goale, pungi din plastic...

Vai, Azorică, unde o să ne jucăm noi? Ar trebui să facem curățenie, să strângem toate gunoarele ca să ne putem juca...

Și s-au pus amândoi pe treabă. Iar Azorică își ajuta stăpânul cum putea el mai bine...

Cum umplu prima pungă cu diferite gunoaie, Victor i-o dădu lui Azorică.

Hai, Azorică, du-te și du-o la locul ei!

Și Azorică porni ca din pușcă...

... și s-a oprit chiar lângă o mașină care se pregătea să plece.

Uite, dragă, ce câțel obraznic. Uite ce a lăsat lângă mașina noastră. Hmm, parcă ar fi resturile noastre.

Treci, ogarule, de lângă mașina noastră!

E câțelul tău?

Da, domnule. Îmi pare rău dacă v-a supărat cu ceva. Tocmai am făcut curățenie în parc și i-am spus lui Azorică să ducă mizeria. Nu înțeleg de ce s-a oprit aici. Trebuia să le ducă la coșul de gunoi.

Ei, ce supărare! Noi am fost în parc și am luat o gustare. Ne-am speriat când câțelul s-a apropiat de noi, dar am fost surprinși când am văzut că ne-a adus tocmai resturile de la mâncarea noastră.

Ne-am grăbit și am aruncat resturile unde s-a nimerit, fără să ne gândim că parcul e locul de recreere pentru fiecare om. Ne pare rău, dar ce putem face?...

Am o idee...! Ne puteți ajuta să facem curățenie în parc?

Da, în felul acesta ne putem îndrepta greșeala.

Ne-a dat o lecție pe cinste. Parcul nu este numai al nostru și trebuie să ne gândim mereu la acest lucru.

Bravo, Azorică! Ai făcut o treabă bună azi. Cred că au învățat bine lecția pe care au primit-o. Natura nu este a mea sau a lor, ci a tuturor și trebuie să o respectăm.

Și s-au jucat fericiți până-n seară.

Grafică: Gheorghe Strugaru, Suceava

Haideți cu toții să facem o lume mai curată! Concurs

Trimiteți-ne fotografii care ilustrează activitățile voastre ecologice desfășurate în această primăvară acasă, la familii vârstnice, la școală, la biserică... Premianții vor primi "Seminte din Țara cumințeniei".

Decalogul ecologic

Porunca I

Lasă celor ce vin după tine o lume curată. Coșurile de gunoi te așteaptă să le folosești.

Porunca a VI-a

Nu vorbi murdar. Chiar dacă nu se vede cuvintele urâte lasă în urmă răni ce sângerează multă vreme.

Porunca a II-a

Ai consumat un desert și nu vezi niciunde un coș de gunoi? Ia ambalajul acasă și aruncă-l în sacul de hârtie.

Porunca a VII-a

Nu scrijeli copacii și nu inscripționa peretii, nu scrie numele tău oriunde, la întâmplare. Lasă timpul să-ți așeze numele în cartea istoriei, acolo unde faptele tale merită.

Porunca a III-a

Nu fă din curățenia de primăvară o crimă la adresa peisajului. Arde gunoaiile, nu le arunca în albia râului sau pe luncă.

Porunca a VIII-a

Plantează undeva un pom. El îți va da oxigen și te va umbri când vei avea nevoie de liniște și amintiri.

Porunca a IV-a

Fă curat în jurul tău: în cameră, în ogradă, în grădină. Nu te simți bine după ce faci baie? Așa se simte și natura după ce-o ajuți să fie curată.

Porunca a IX-a

Adună și predă la centrele de colectare materialele toxice și cele re folosibile.

Porunca a V-a

Nu arunca substanțe chimice în apa râurilor și a lacurilor. Ce-ai face dacă apa, supărată, s-ar ascunde în pământ?

Porunca a X-a

Nu risipi apa, lumina electrică, hârtia, căldura... Din ceea ce economisești, poți îmbunătăți traiul celor nevoiași.

**Nu lăsa preocupările pentru mediu să ia vacanță.
Ține seama de faptul că noi, OAMENII, în mod permanent,
suntem parte integrantă a naturii.**

Locuitorii cetății

Era odată un bărbat care ședea la intrarea unei cetăți. Un tânăr se apropie într-o bună zi și îl întreabă:

- Nu am mai fost niciodată pe aici. Cum sunt locuitorii acestei cetăți?

Bătrânul îi răspunde printr-o întrebare:

- Cum erau locuitorii cetății de unde vii?

- Egoiști și răi. De aceea mă bucur că am putut pleca de acolo!

- Așa sunt și locuitorii acestei cetăți, răspunde bătrânul.

Puțin după aceea, un alt tânăr se apropie de omul nostru și îi pune aceeași întrebare:

- Abia am sosit în acest ținut. Cum sunt locuitorii acestei cetăți?

Omul nostru răspunde cu aceeași întrebare:

- Cum erau locuitorii cetății de unde vii?

- Erau buni, mărinimoși, primitivi, cinstiți. Aveam mulți prieteni acolo și cu greu i-am părăsit.

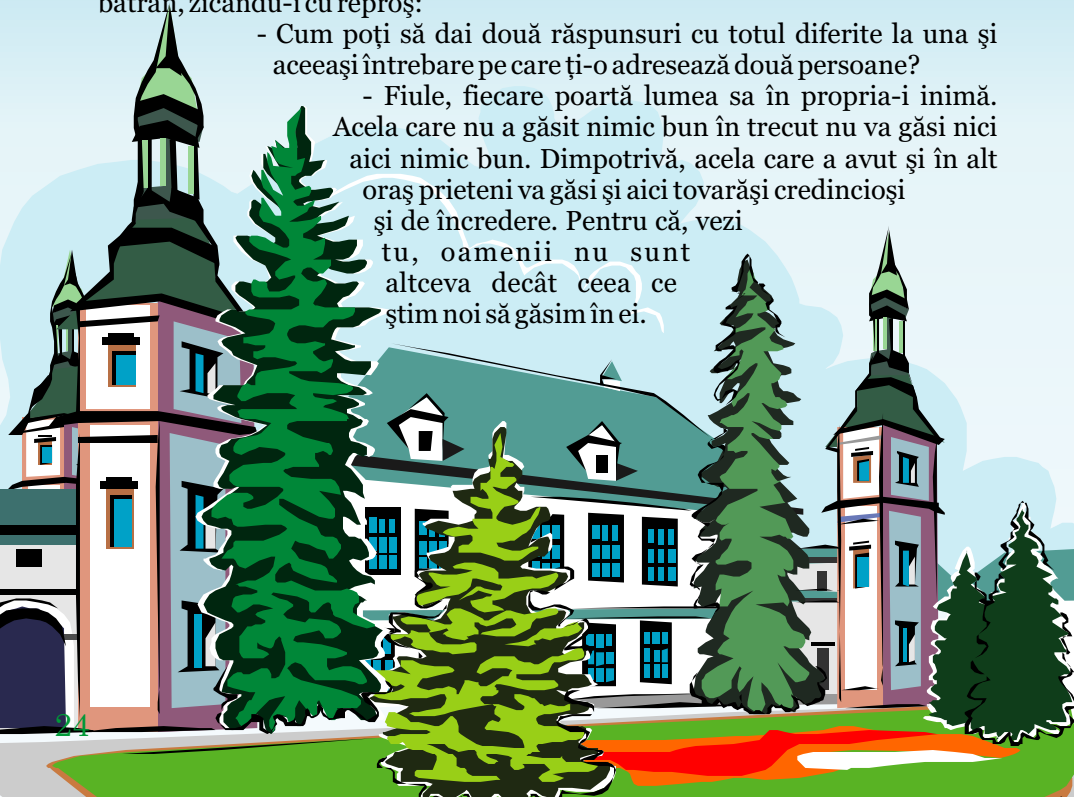
- Așa sunt și locuitorii acestei cetăți, răspunde bătrânul.

Un neguțator care își aducea pe acolo cămilele la adăpat auzise aceste convorbiri și, pe când cel de-al doilea tânăr se îndepărta, se întoarce spre bătrân, zicându-i cu reproș:

- Cum poți să dai două răspunsuri cu totul diferite la una și aceeași întrebare pe care ți-o adresează două persoane?

- Fiule, fiecare poartă lumea sa în propria-i inimă.

Acela care nu a găsit nimic bun în trecut nu va găsi nici aici nimic bun. Dimpotrivă, acela care a avut și în alt oraș prieteni va găsi și aici tovarăși credincioși și de încredere. Pentru că, vezi tu, oamenii nu sunt altceva decât ceea ce știm noi să găsim în ei.

Barca

Era o dată un împărat care nu credea deloc în taina spovedaniei. Într-o zi, vrând să-l pună la încercare pe unul din cei mai bătrâni preoți, îi spuse:

- Tu afirmi că un om care a înfăptuit tot răul din lume de-a lungul vieții sale, care îi cere iertare lui Dumnezeu înainte de a muri, se duce în cer, în timp ce unul care a săvârșit un singur păcat și nu se căiește merge în iad. Dar este drept acest lucru? O sută de păcate sunt mai ușoare decât unul singur?

Bătrânul preot îi răspunde regelui:

- Dacă iau o pietricică numai așa de mare și o pun pe apă, va merge la fundul lacului sau va pluti?

- Se va duce la fund, răspunde regele.

- Dar dacă iau o sută de pietroaie, le pun într-o barcă și împing barca în mijlocul lacului, se vor duce la fund sau vor pluti?

- Vor pluti.

- Asta înseamnă că o sută de pietroaie sunt mai ușoare decât o pietricică?

Regele nu știa ce să răspundă. Iar bătrânul preot îi explică:

- Așa se întâmplă, stăpâne, și cu oamenii. Chiar dacă a păcătuit mult, un om care i se încredințează lui Dumnezeu nu va ajunge în iad. În schimb acela care păcătuiește fie și o singură dată, dar nu cere iertarea lui Dumnezeu în Taina Spovedaniei, va fi pierdut.

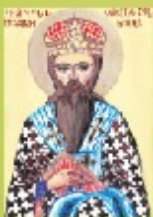
Nu există păcat de neiertat, în afară de păcatul nespovedit.

Sfântul Isaac Sirul

Mărturisirea faptelor rele este începutul faptelor bune.

Fericitul Augustin

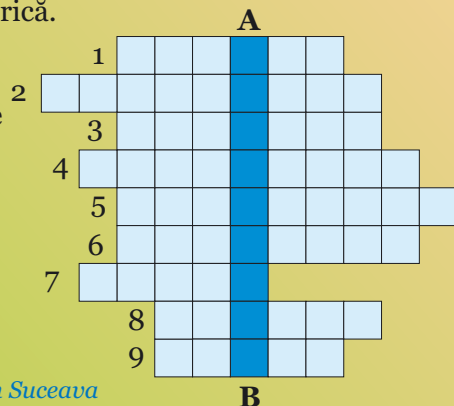

Sfântul Vasile cel Mare

Dacă vei completa corect rebusul următor vei descoperi una din lucrările Sfântului Vasile cel Mare, de mare însemnătate pentru Biserica.

1. Mama Sfântului Vasile cel Mare
2. Primele așezăminte sociale creștine
3. Om cu însușiri morale
4. Scopul vieții creștine
5. Rugăciuni de alungare a diavolilor
6. Prietenul cel mai bun al Sfântului
7. Călugăr
8. Păreră de rău pentru păcate
9. Casnic al lui Dumnezeu

Creat de prof. Maria Lucaci, Șc. Miron Costin Suceava

Turma

- Câte oi ai, bădiță, în turmă?
- Ia calculează! Dacă le număr câte două, sau câte trei, sau câte patru, sau câte cinci, sau câte șase totdeauna îmi mai rămâne o oaie răzleață. Dacă le număr câte șapte nu mai rămâne nici una. Câte oi erau în turmă?

Ce culori au ouăle de Paște?

5 ouă în șir sunt de culorile: galben, roșu, verde, albastru și violet.

Se cunosc următoarele relații:

- în mijloc nu este oul albastru;
- de la oul roșu la oul albastru este tot atât cât de la oul albastru la oul verde.
- vecinul din stânga oului galben este oul roșu.

Stabiliți ordinea ouălor.

Sfintele Taine

Descoperiți pe verticală și orizontală Lucrări ale Bisericii pentru mântuirea oamenilor.

Cei care vor trimite pe adresa revistei cele 7 Sfinte Taine vor primi o surpriză.

F	S	C	R	B	I	S	B	E	F	A
A	P	R	E	O	T	I	A	T	U	I
C	O	E	S	T	R	M	D	S	L	U
M	V	D	U	E	U	P	U	A	G	F
I	E	I	F	Z	P	A	N	G	I	R
R	D	N	E	U	A	R	A	O	S	A
U	A	T	P	L	C	T	A	S	R	N
N	N	A	I	C	M	A	S	L	U	L
G	I	R	A	B	D	S	R	E	A	R
E	A	H	N	D	E	A	E	A	M	E
R	U	E	G	A	I	N	U	N	T	A
E	I	T	M	E	D	I	J	U	M	T
A	V	B	S	N	F	A	R	T	E	A

Ghicitori

De Florii, e-ntâmpinat,
Domnul ca un Împărat.
Spune tu, din care sat,
A fost Iisus mult așteptat?
(Belantia)

Când Iisus, de a Lui haină
A fost dezbrăcat,
Ce i-au pus soldații răi
Pe capul plecat?
(unids ap vunung)

propuse de prof. Daniela Morar, SAM Dimitrie Onciu, Straja

În ce zi anume, spune...
Domnu' a pătimit
Și pe noi, copile drag,
El ne-a mântuit?

De la moarte la viață
A scos din iad Hristos,
Pe toți cei drepti ai lumii
Dar printre ei, primii, cine au fost?
(Adam și Eva)

Fă o drumeție
prin labirintul
unui fluture!

Lăsați copiii să vină la Mine !

Era într-una din zilele când Hristos Mântuitorul predicase poporului. Câteva mame din mulțime au vrut să-și ducă pruncii la Dânsul, ca să îi binecuvânteze. Ucenicii nu doreau să tulbure liniștea Învățătorului și, de aceea, nu le lăsau să se apropie. Atunci, Mântuitorul a spus aceste cuvinte mângâietoare: „Lăsați copiii să vină la Mine!” (Luca 18,16). Exact aceasta este cea mai mare datorie a părinților creștini: să îi călăuzească pe copiii lor către Mântuitorul Iisus Hristos.

Împlinirea acestei misiuni sfinte se realizează prin aducerea copiilor la biserică, unde intră în contact cu învățătura de credință ortodoxă și cu Sfintele Taine, unde învață să îl iubească pe Hristos și pe Sfinții care sunt pentru noi modele pe drumul către Hristos. Ca și creștini trebuie să purtăm nume de sfinți. **Anul acesta Sfântul Vasile cel Mare este prăznuit de Biserica Ortodoxă într-un chip deosebit și de aceea îndemnăm pe părinții creștini să-și boteze pruncii pe care îi nasc în acest an cu acest nume de renume (Vasile, Vasilica sau Emilia, mama Sfântului Vasile).**

Sufletul copilului mic seamănă cu o bucată de ceară moale. Ea poate fi modelată, fie urmând modelul chipului lui Dumnezeu, fie al celui viclean. Totul depinde de educația pe care o va primi. Dacă într-o grădină frumoasă este un copac sălbatic și neîngrijit, nimeni nu se va gândi să condamne copacul în sine. Cu toții se vor gândi că responsabilitatea aparține grădinarului, care l-a lăsat să crească și să se dezvolte în acest fel.

La Grădinița cu Program Prelungit „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava se începe educarea copiilor la vârste fragede în spiritul păstrării valorilor moral creștine. Activitatea educatoarelor se împletește armonios cu cea a preotului. Ei sunt cei doi grădinari care, împreună cu părinții, îl ajută pe copil să cunoască îndatoririle pe care le are față de el însuși, față de ceilalți și față de tot ce-l înconjoară, pentru a deveni un bun creștin.

În acest scop, unul din proiectele încheiate de Grădinița „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava este proiectul „Să creștem în credință”, încheiat cu Grădinița „Lizuca” din Fălticeni. Grădinița Nr. 5 din Suceava, Centrul Școlar Suceava, Căminul de bătrâni Sfântul Ioan cel Nou Suceava, Centru de primire minori sunt alte instituții cu care a desfășurat diferite activități cu caracter creștin.

Avem obligația să îi conducem către Mântuitorul, Care îi cheamă lângă El și ne spune: „Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți...” (Marcu 10,14).

Pr. Vartolomeu - Vasile, Suceava

PREMIEREA CONCURSULUI DE POEZII, ESEURI

Rugăciunea - hrana sufletului

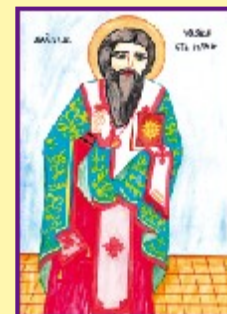
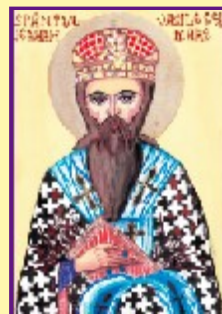
Premiul I	Premiul II	Premiul III
Giulia Rusu Gura Humorului	Maria Jitariu Dolheștii Mici	Laura Gemănaru Gura Humorului

Mențiuni: Florentina Fetcu, Zamostea; Alexandra Buta, Straja; Cosmin Erhan, Cîmpulung Moldovenesc; Adrian Luța, Horodnic de Sus; Diana Horju, Păltinoasa; Sânziana Standolariu, Salcea

PREMIEREA CONCURSULUI DE ICOANE

Sfântul Vasile cel Mare

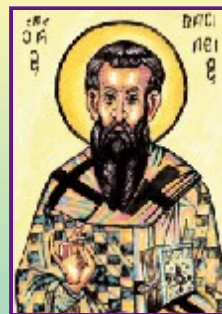
Clasele I-IV

Premiul I	Premiul II	Premiul III
Marta Alexandrescu Pleșești	Andreea Luța Horodnic de Sus	Sebastian Abiculesei Hîntești

Mențiuni: Andrei Gogu, Baia; Elena Ghiniță, Uncești; Carmen Irimescu, Putna; Ciprian Daniș, Suceava

Clasele V-VIII

Premiul I	Premiul II	Premiul III
Nicolae Camenic Horodnic de Sus	Alexandra Oltean Tîrgu Mureș	Mihaela Măranduca Fălticeni

Mențiuni: Codruța Ciobanu, Fălticeni; Andreea Olariu, Iaslovăț; Ioana Jorea, Horodniceni; Ionuț Rotar, Stulpicani

Urmașul tronului

Trăia odată un împărat care era foarte mâhnit că nu avea copii. Ajungând la o vârstă înaintată și neavând cui să-i lase tronul, a hotărât să aleagă împărat pe unul dintre locuitorii ținutului. A anunțat că cei care doresc să fie urmașul tronului să vină la palat.

În ziua hotărâtă, mulți tineri au venit la palat să vadă despre ce condiții trebuiau să îndeplinească, pentru a fi socotiți vrednici de tron. Împăratul le-a dat fiecăruia câte o sămânță de care trebuia să aibă grijă, iar, peste șase luni, fiecare să vină cu planta crescută, iar cel care va avea cea mai frumoasă floare, va fi vrednic de tron.

Toți au plecat la casele lor și au pus sămânța primită în ghivece și au început să aibă grijă ea. O udau, o puneau la soare să aibă lumină și căldură, o fereau de dăunători, pe scurt își dădeau toată silința ca planta să fie cât mai frumoasă.

La palatul împăratului s-a prezentat și fiul unei văduve sărace. Primise și el o sămânță și, la fel ca ceilalți tineri, avea grijă de ghiveciul lui. Dar trecuse deja trei luni și în ghiveciul lui nu a răsarit nimic. Îngrijorat, avea mai multă grijă de ghiveci, dar nimic nu a ieșit, iar ziua cea mare se apropia.

Dezamăgit, se gândea că nu mai are niciun rost să meargă la palat, dar mama lui îl încuraja și-i spunea să se ducă pentru că s-a străduit și poate munca lui va fi răsplătită.

Încurajat de mama lui, băiatul a mers până la urmă la palatul împăratului. Stătea într-un colț, rușinat de ghiveciul gol. Ceilalți tineri aveau ghivece cu flori care mai de care mai frumoase.

Sosi și împăratul să vadă florile. Trecea printre florile frumoase, dar pe chipul lui se arăta nemulțumirea. Toți așteptau hotărârea lui. Când ajunsese lângă băiatul văduvei, chipul i se luminează și a spus: tu vei fi urmașul meu la tron. Semințele pe care vi le-am dat erau fierte și nimic nu putea ieși din ele. Doar tu ai fost sincer și ai venit cu ghiveciul gol și, pentru că ai fost sincer, cinstit, vei putea conduce ținutul.

Un nume (bun) este mai de preț decât bogăția; cinstea este mai prețioasă decât argintul și decât aurul.

Pildele lui Solomon 22,1

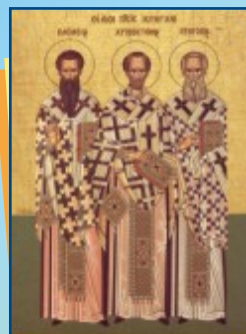
desen de Marta Alexandrescu, cl. a III-a, Pleșești

CONCURS DE POEZII, ESEURI

Tema concursului:

"Faptele credinței"

cele mai frumoase eseuri
sau poezii despre faptele credinței
vor fi premiate cu cărți oferite de Librăria
"Sfântul Voievod Ștefan cel Mare".

CONCURS DE ICOANE

Tema concursului:

"Prietenii Sfântului Vasile cel Mare"

Cele mai reprezentative lucrări cu prietenii
Sf. Vasile cel Mare (Sf. Grigorie Teologul...)
vor fi premiate cu icoana "Sfinții Trei Ierarhi",
oferită de Mănăstirea "Sf. Ioan cel Nou" Suceava.

Pot participa la concurs elevii claselor I-VIII.

Materialele vor fi trimise până la 1 Mai 2009 prin poștă sau e-mail la adresa de mai jos.

Vă rugăm să specificați numele, clasa, școala și adresa completă.

Îndemnăm profesorii de religie să discute cu elevii conținutul revistei, să-i încurajeze să participe la concursurile propuse, să adune lucrările într-un plic mai mare și să le trimită pe adresa revistei.

Așteptăm impresiile voastre despre această revistă, propuneri, articole și desene create de voi, pentru a fi publicate în numărul următor al revistei.

Mănăstirea "Sfântul Ioan cel Nou" Suceava
Str. I. V. Viteazul, nr. 2, 720034 Suceava
micutiicrestini@yahoo.com, tel 0749 071680

Revista este publicată on-line la:
www.arhiepiscopiasucevei.ro/editura.html
micutiicrestini.esens.ro

